

sin litenhet bör tillgodoses med ett särskildt mindre anslag till resestipendier eller lämpligen erhålla ansökningsrätt i något af redan befintliga anslag, därom torde en närmare utredning böra ske, hvilken otvifvelaktigt bäst kan verkställas genom Kungl. Maj:ts föranstaltande.

På grund af hvad här blifvit anfördt, få vi vördsamt hemställa,

att Riksdagen i skrifvelse till Kungl. Maj:t ville anhålla, det täcktes Kungl. Maj:t låta utreda, huruvida resestipendier för lärarepersonalen vid landstingens småskolläraryrkesseminarier lämpligen böra beredas genom särskildt anslag, eller om nämnda personal må erhålla rätt att söka dylika stipendier från något annat af de anslag Riksdagen för sådant ändamål på extra stat brukar bevilja; samt för Riksdagen framlägga det förslag, hvartill denna utredning kan föranleda.

Stockholm den 26 januari 1910.

A. J. Hagström.

Robert Johansson.

Nr 62.

Af herrar **Hagström** och **Öberg** om understöd åt de i landet verkande lokala föreningar för främjande af svensk hemslöjd.

Uti den till årets Riksdag aflämnade statsverkspropositionen hemställer Kungl. Maj:t, att Riksdagen, i likhet med hvad under de senaste åren ägt rum, ville anvisa ett belopp af 15,000 kronor åt föreningen för svensk hemslöjd.

Till stöd härför anföres bl. a., att föreningens verksamhet varit synnerligen förtjänstfull och att syftet med densamma vore mycket behjärtans-

värddt samt väl ägnadt att uppmuntra hemslöjden. Ingen för hemslöjd intresserad och med förhållandena förtrogen kan annat än vitsorda och instämma i dessa uttalanden.

Jämsides med och oberoende af nämnda förenings verksamhet har emellertid i vårt lands olika delar yppat sig ett varmt intresse för upplifvande af den gamla hemslöjden, hvilket tagit sig uttryck i bildandet af fristående föreningar, som omfattats med liflig sympati och vunnit stor avslutning inom de landsdelar, dit de förlagt sin verksamhet. Dessa förenings syftemål är dels och framför allt att väcka och vidmakthålla kärleken till hem och härd, uppleta och bevara de särmärken, som känneteckna hvarje provins' äldre kultur, skapa intresse för det egna arbetet dels ock att bereda tillfälle till inkomster för den befolkning, som däraf är i behof.

Att sådana önskemål skola bäst kunna förverkligas genom fristående föreningar, ledda af med olika orters befolkning och deras säregna förhållanden väl förtrogna personer, lär icke lida tvifvel.

Kostnaderna för uppehållande af dessa förenings verksamhet hafva i allmänhet bestridts af enskilda samt landsting och hushållningssällskap. Med de många anspråk, som numera ställas på dessa och liknande bidragsgifvare, kan det icke förvåna, om bidragen varit mindre än att de kunnat motsvara behofven, äfven där dessa nedbragts till det minsta möjliga.

Då här gäller en visserligen liten, men af stort och allmänt intresse uppburen verksamhet uti vårt lands skilda delar, ämnad att draga den stora allmänheten med sig till gemensam sträfvan för ett gagnande ändamål, då sådan verksamhet förr blifvit af statsmakterna erkänd såsom väl förtjänt af deras understöd, och då denna verksamhet icke allenast bör väl trifvas vid sidan af föreningen för svensk hemslöjd utan ock måste anses önskvärd till kompletterande af denna förenings arbete, så tillåta vi oss hemställa,

att Riksdagen ville anslå ett belopp af 15,000 kronor att enligt af Kungl. Maj:t fastställda särskilda bestämmelser som understöd tilldelas i landet verkande lokala föreningar för främjande af svensk hemslöjd.

Stockholm den 27 januari 1910.

A. J. Hagström.

C. J. Öberg.